

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **K. P. i Ł. P.**

skazanego z art. z art. 159 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 14 maja 2025 r.,

p o s t a n o w i ł

na podstawie art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k. zastosować wobec K. P. syna S. i A., urodzonego [...] r. w N. oraz wobec Ł. P. syna S. i A. urodzonego [...] r. w N. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy, tj. do dnia 12 sierpnia 2025 r., przy czym w związku z uchyleniem wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie o godzinie 13,40 – trwanie tego środka zapobiegawczego należy liczyć od tej właśnie chwili i według niej oznaczać należy rzeczywiste pozbawienie oskarżonego wolności w warunkach aresztu śledczego.

UZASADNIENIE

W dniu 14 maja 2025 r Sąd Najwyższy uwzględniając kasację obrońcy K. P. i Ł. P. uchylił prawomocnym wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 30 października 2023 r., II AKa 64/23 i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania temu ostatniemu Sądowi. Tym samym z tą chwilą ustało wykonanie orzeczonej

wobec obydwu oskarżonych kary pozbawienia wolności w wymiarze: 6 lat (K. P.) i 5 lat (Ł. P.), w tej sprawie, za czyn z art. 159 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i art. 156 §1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Stwierdzić należy, że w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów, wskazanych szczegółowo w uzasadnieniu wyroku Sądu pierwszej instancji, nadal zachodzi duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego owego zarzucanego im przestępstwa. Groźba orzeczenia wobec każdego z nich surowej, przekraczającej 3 lata pozbawienia wolności kary, pozostaje zatem w okolicznościach tej sprawy nadal realna, tym bardziej, gdy te zaszłości oceniać się będzie w kontekście przyczyn dla których uchylono, po raz kolejny, wyrok Sądu odwoławczego. Powyższe okoliczności nakazują zastosowanie wobec obydwu wskazanych oskarżonych tymczasowego aresztowania dla zabezpieczenia prawidłowego toku dalszego postępowania celem wyeliminowania możliwości podejmowania przez nich zachowań bezprawnych w tym zakresie w związku z grożącą im surową karą i tym samym wyeliminowania ryzyka utrudniania przez nich ponowionego postępowania.

Wskazać w końcu należy, że podstawy tymczasowego aresztowania określone w art. 258 § 2 k.p.k., przy spełnieniu przesłanek z art. 249 § 1 k.p.k. oraz przy braku negatywnych przesłanek określonych w art. 259 § 1 k.p.k. i art. 257 § 1 k.p.k. (a taka sytuacja zachodzi w tym wypadku), stanowią samodzielne przesłanki szczególne stosowania tego środka zapobiegawczego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r., I KZP 18/11).

Z tych to powodów postanowiono jak wyżej.

[J.J.]

[a.ł]

Marek Pietruszyński

Małgorzata Gierszon

Barbara Skoczowska